IOHANNES CASSIANUS
12. Jh.
Seite 92r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26172
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quoda sublimissimo ēsedissē unicuiq; actus diligenti
cepit examinatione discutere. illosq; q̄ nec diu circūue
nire emulos suos potuisse dicebant. uelud inertes ig
nauosq; a ēspectu suo cū nota ac iurgio iubebat expelli.
spacia tēporis tanti. ac opē manū impensū. cū fremitu
furoris exprobrans. illos ē q̄ se nunciabant. ēsignatos s̄ma
decepisse. sūmis laudib cū exultatione ac fauore cunctē
ut fortissimos bellatores ad exemplū cunctē gloriosissimo
corā omib emittebat. In quō numero cū q̄dam nequissim
spē utpote q̄nda tumphū sublimissimū delatur lector
aduenissē. nomī monachi optime cogniti. designauit.
asserens p̄ quindecī annos q̄b cū iugiter obsedissē. tande
aliquando se p̄ualuisse ut cū eadē nocte ruina for ipsa
nicationis eludere. nā cū quada sacē puella n̄ solū im
pulisse ut stup ēmen incurrere. s. ēiam p̄suasisse ut
eam s̄ iure ēiugii retentare. Sup cui relatione cū in
mane gaudiū cunctē fuissē exortū. summis apēcipe
tenebrarū laudib eleuat. magnisq; p̄conis coronat ab
scessit. Aurora itaq; sup uemente cū omis ab oculis ei eua
nuissē. demonū multitudo. dubitans de assertione
fr spē in mundi magisq; ratē. qd in olita ēsuetudinis
sue fallacia s̄ uoluissē illudere. ē innocentē fr urere
ēmen incestū. memor cuiusdē sententie. qd in ueritate
n̄ stetit. q̄a n̄ ē uerita in eo. cū loq̄t mendaciū de ppīis
loq̄t q̄a mendax ē ē pat ei. pelusiū petit. ubi illū quē spē
in mund asserit ēē deiectū. nouerat cōmorari. Erat nanq;
illi ēiam notissim fr. q̄ cū requisissē reperit. qd eadē noc
te q̄ retetrim ille demon ruinā ei sue cohortis. ul p̄ncipi
narrauerat monasterio p̄stino derelicto uicū petissē.